

Ako martinský verejný notár zabavil slovenskú kópiu filmu Jánošík

V r. 1921 martinský verejný notár* zabavil slovenskú kópiu filmu Jánošík, zrejme ako úhradu dlhov, ktoré filmová expedícia za sebou nechala. Jednu slovenskú kópiu vlastnil pán Albert Balog. Dostal ju za požičanie financií na spiatočnú cestu. Zo slovenskej kópie sa zachovali len časti /približne 200 m na 35 mm formáte/ – boli zaradené do rekonštruovanej a ozvučenej verzie americkej kópie filmu. Podľa Výpovedí J. Siakela a J. Závodného bola slovenská kópia filmu dlhšia a boli v nej zaradené aj scény, ktoré by podľa ich presvedčenia neuvolnila k projekcii americká cenzúra. Jánošík /rež. Jaroslav Siakel, v hlavnej úlohe Theodor Pištěk/

V r. 1921 odviezli do USA americkú kópiu filmu, ktorá sa premietala približne dva roky v mestách, kde žili Slováci. Potom takmer 50 rokov ležala v chicagskej garáži Johna Závodného, ktorý ju r. 1970 doviezol na Slovensko a daroval Slovenskému filmovému ústavu. Filmové laboratóriá na Kolibe ju prekopírovali na nehorľavý materiál /1681 m – 89.000 políčok filmu/ a r. 1975 ju rekonštruovala a ozvučila Čs. televízia Bratislava. SFO vlastní rekonštruovanú a ozvučenú aj pôvodnú kópiu filmu a rozmnožovacie materiály.

Zdroj:

Kinema: mesačník informácií zo Slovenského filmu. Bratislava: Slovenský filmový ústav, 1981, **10(M)**, p. 14. ISSN 0231-9152.

Dostupné tiež z: <https://dikda.snk.sk/uuid/uuid:af265965-85d2-42c6-a4b9-ef4dc74b3d3e>

Tri Jánošíci: I. Dvořák Štúdie z dejín slovenskej kinematografie /1966 – rukopis v SFO, 75 strán/ s. 32-33

*Podľa všetkého to bol Arnold Amman

